

DZIENNIK

ZARZĄDU

M. ŁODZI

Redakcja i Administracja
Pl. Wolności 14, parter, tel. 128-00.
Adminstr. czynna od g. 9—12 w p.
Redakcja od godz. 2—3 po poł.

Ceny ogłoszeń: Zwyczajne: 1 kolumna — zł. 100.—; 1/2 kolumny — zł. 50.—; 1/4 kol. — zł. 25; 1/8 kol. — zł. 15. Drobne po 10 gr. za 1 wyraz najmniejsze ogłoszenie zł 1.—

Prenumerata: Miesięcznie zł. 1.—

Cena egzemplarza zł. 0.30

Nr. 21 (605)

Łódź, dnia 26 maja 1931 r.

Rok XIII

Treść numeru: 15 lat działalności Miejskiej Pracowni Bakteryjologicznej (dokończenie). — Protokół 13 (V sesji) posiedzenia Rady Miejskiej z dnia 12 maja 1931 r. — Kronika miejska. — Okólniki, ogłoszenia.

Dr. med. T. Załęski

Kierownik Miejskiej Pracowni
Bakteryjologicznej

15 lat działalności Miejskiej Pracowni Bakteryjologicznej.

(Dokończenie).

Co skłoniło pracownię do takiego zwiększenia odczynów serologicznych? W Łodzi badań wassermanowskich dokonywa nie tylko M. P. B. ale jeszcze pracownia Kasy Chorych (w 1930 r. 9588 próbek krwi i trzy razy tyle badań) i kilka prywatnych pracowni. Nieraz zdarzało się, że jedna i ta sama próbka krwi, skierowana do kilku pracowni dawała wyniki różne: w jednej pracowni dodatnie, a w drugiej ujemne. Wywoływało to niezadowolenie chorych i posądzenie, że trudny ten odczyn dokonywa się niedbale. Różnica zaś wyników była zależną od tego, że w różnych pracowniach używano różnych antygenów i tam, gdzie ze słabym antygenem otrzymywano wynik ujemny, z silniejszym — wynik dodatni. To różne działanie różnych antygenów wynika z tego, że odczyn Wassermana nie jest, jak to mniemano z początku, odczynem swoistym na kile, a jest odczynem wykrywającym większą lub mniejszą chwiejność koloidów naszego ustroju. Przy kile chwiejność koloidów ustroju jest największą, ale i inne choroby mogą wywoływać takąż chwiejność, chociaż najczęściej w znacznie mniejszym niż kiła stopniu. Wskutek tego słabe antygeny, nie wykrywając innych chorób, nie wykrywają również wielu wypadków kiły, leczonej, dziedzicznej, zadawnionej i t. d. Natomiast silne antygeny wykrywają większą ilość chorób kiłowych, ale jednocześnie dają wyniki dodatnie lub słabo-dodatnie z surowicami np. gruźlików, chorych na raka, ciężarnych i t. p. W ten sposób na podstawie samego tylko badania krwi na odczyn Wassermana nie zawsze można rozstrzygnąć pytanie, czy chory ma

kiłę. Odczyn Wassermana jest bardzo ważnym środkiem rozpoznawczym tej choroby, ale zawsze tylko przy wzięciu pod uwagę innych objawów chorobowych lub historii choroby. Dla uniknięcia nieporozumień M. P. B., jak również Ł. F. P. Z. H. wykonywa obecnie każde badanie na kiłę z dwoma antygenami, jednym silniejszym i drugim słabszym, a oprócz tego kontroluje odczyn Wassermana jednym z odczynów klaczkujących, które zresztą są zazwyczaj słabsze od odczynu Wassermana. W odpowiedzi pracownia podaje wyniki, otrzymane z każdym z 5-ch odczynów. W ten sposób lekarz leczący, znając historję i objawy choroby pacjenta najlepiej wykorzystuje otrzymane wyniki. Gdy chory już chorował na kiłę, wówczas wynik badania jego krwi nie nasuwa żadnych trudności. Również trudności w interpretowaniu wyników niema, gdy wszystkie wyniki są ujemne. Natomiast, gdy u osób, które dotąd nie miały stwierdzonej kiły i które mają niejasne objawy chorobowe, wyniki różnych sposobów badania serologicznego będą różne, wówczas interpretacja wyników jest trudna. Lekarze leczący zwykle rozszerzają wskazania przy rozpoznawaniu kiły i już jeden wynik dodatni z trzech dokonanych badań, wystarcza im dla rozpoznania kiły. Dla uniknięcia takiej, nieraz dowolnej, interpretacji, w tych wypadkach szczególnie, kiedy pracownia nie posiada żadnych wiadomości o chorym, pracownia stawia na odpowiedzi stempel z następującym napisem: „Powyższy wynik nie upoważnia do rozpoznania kiły o ile: 1) chory niema żadnych objawów kiłowych, 2) nie był już od kiły leczony i 3) nie jest dziedzicznie obciążony”. Jednocześnie dla uniknięcia możliwych w technice pracowni błędów, M. P. B. również jak Ł. F. P. Z. H. poddaje się systematycznie co pewien czas badaniom kontrolnym przez centralę P. Z. H. W tym celu P. Z. H. co pewien czas rozesłała do wszystkich swoich filji, a więc i łódzkiej, surowice od jednych i tych samych chorych. Filje dokonywują badań z jednym antygenem wspólnym dla wszystkich filji, a mianowicie z antygenem Mac-Intoscha, otrzymywanym również z centrali, następnie z drugim antygenem własnym, zrobionym w pracowni i jakimkolwiek odczynem klaczkującym. Po zbadaniu 100 surowic centrala P. Z. H. rozesłała do wszystkich filji wyniki badań wszystkich zakładów i rozpoznanie chorób. W ten sposób każda filja kontroluje swoją technikę i stwierdza, czy jej wyniki odpowiadają rozpoznaniem klinicznym. Jak dotąd, wyniki badań łódzkiej filji jak również M. P. B. odpowiadały rozpoznaniom i zgadzały się z wynikami innych pracowni.

Zwiększająca się z każdym rokiem ilość nadsyłanych próbek krwi dla zbadania na kiłę, wskazuje, że badania te coraz bardziej się rozpowszechniają. Niektóre szpitale: wszystkie miejskie, szpital im. małżonków Poznańskich i inne badają na kiłę krew prawie wszystkich bez wyjątku swoich chorych. Również wydział opieki społecznej Magistratu bada na kiłę prawie wszystkie dzieci niedorozwinięte, a niektóre zakłady położnicze badają krew wszystkich nowonarodzonych dzieci. Ambulatorja miejskie i szkolne również bardzo często skierowują swoich chorych do M. P. B. dla zbadania krwi na kiłę. Świadczy to o podnoszącym się coraz bardziej poziomie lecznictwa w Łodzi. Tem więc należy sobie tłumaczyć zwiększanie się ilości badań na kiłę, a nie większem rozpowszechnieniem się

tej choroby. Czy na podstawie wyników badań krwi na kiłę można sobie wyrobić zdanie, czy choroba ta wzrasta w Łodzi, czy też się zmniejsza, tego w obecnej chwili powiedzieć nie można. W każdym razie wyniki laboratoryjnych badań na kiłę mogą służyć jako materiał do wyjaśnienia tej doniosłej dla społeczeństwa sprawy.

Badania serologiczne płynu mózgowo-rdzeniowego na kiłę (rubr. 6):

Jednocześnie ze zwiększeniem się ilości badań na kiłę krwi, zwiększa się stale ilość badanych na kiłę płynów mózgowo-rdzeniowych. Badań płynów mózgowo-rdzeniowych na kiłę zaczęto dokonywać w naszej pracowni dopiero w 1922 r. Nadesłano wtedy 84 płynów. W 1950 r. już nadesłano ich 509. Najwięcej próbek nadsyłają szpitale, oczywiście szpital w Kochanówce, następnie prawie wszystkie szpitale miejskie i inne. Szpital Anny- Marji przysyła dla zbadania na kiłę wszystkie płyny swoich chorych na zapalenie opon mózgowych, głównie gruźliczych.

Odczyn Wassermana w płynie dokonywa się z dwoma dawkami płynu: 0,25 i 0,10 cm. szc., jednocześnie płyn bada się na zawartość białka, na odczyny globulinowe, pleocytozę, a na żądanie, na odczyn Langego ze złotem koloidalnym. W większości wypadków dodatni odczyn Wassermana, występujący z płynem mózgowo-rdzeniowym przemawia za kiłą. Tylko w gruźliczym zapaleniu opon mózgowych często otrzymuje się odczyn dodatni nie swoisty. W naszej statystyce takich nieswoistych odczynów otrzymaliśmy około 10%. Co prawda niektórzy lekarze chcieliby uważać że i tu ten odczyn występuje swoiście, ponieważ twierdzą, że gruźlicze zapalenie opon mózgowych bardzo często występuje u dzieci dziedzicznie obciążonych kiłą. Jednakże bardziej prawdopodobnym będzie zaliczenie tych odczynów do odczynów nieswoistych, ponieważ i inne postacie gruźlicy często dają z krwią chorych nieswoiste odczyny dodatnie.

5. Badania bakterjologiczne sanitarne:

Oprócz bakterjologicznych badań rozpoznawczych w M. P. B. dokonywują się jeszcze badania bakterjologiczne wody i mleka w celach profilaktycznych, dla kontroli sanitarnej dobroci wody i mleka. Badania te rozpoczęto systematycznie wody w 1928 r., a mleka w 1929 roku.

Bakterjologiczne sanitarne badania wody (rubryka 7):

Jedną z największych trosk władz sanitarnych miejskich jest niedopuszczenie do wybuchu w mieście epidemii, spowodowanej przez zakażenie wody do picia. W historii miast znane są liczne olbrzymie epidemie tyfusu brzuszego i cholery, których przyczyną była zanieczyszczona przez zarazki woda. Wobec tego woda, zaopatrująca miasto, powinna stale znajdować się pod ścisłą i wszechstronną kontrolą władz miejskich. Kontrola ta nie jest trudną, gdy miasto posiada odpowiednio urządzony wodociąg z wodą, wykluczającą jej zanieczyszczenie. Gorzej jest, gdy miasto, jak np. Łódź, używa wody z wielu studzien, nie zawsze odpowiednio urządzonych i znajdujących się nie zawsze w odpowiednim miejscu.

W Łodzi do 1928 r. kontrola sanitarna wody tych kilku tysięcy studzien, które zaopatrują miasto w wodę była tylko chemiczną. Nie było to wystarczające. Chemiczne bowiem badanie nie zawsze dostatecznie odzwierciadla sanitarną wartość badanej wody. Bywają wypadki, gdy woda pod względem chemicznym dopuszczalna, pod względem bakterjologicznym bywa bardzo niebezpieczną i naodwrot wody zdyskwalifikowane przez badanie chemiczne, mogą być pod względem sanitarnym bez zarzutu. Np. niektóre wody bardzo głębokich studni artezyjskich, zupełnie jałowe, zawierają związki azotowe, wskutek czego chemiczne badanie kwalifikuje takie wody jako dopuszczalne do użytku tylko po przegotowaniu. Taka ocena wody dyskwalifikuje zupełnie studnię, wywierconą nieraz z ogromnym nakładem pracy i kosztów i dostarczającej jednakże doskonałej i pod względem gospodarczym i sanitarnym wody. Również wody bakterjologicznie dobre i dopuszczalne do użytku mogą być zdyskwalifikowane przez badanie chemiczne wskutek tego, że są gospodarczo nieodpowiednie np. zanadto twarde lub żelaziste. Zakwalifikowanie zaś wody, jako nie nadającej się do użytku, pociąga za sobą zamknięcie studni, co nieraz znacznie pogarsza sanitarny stan otaczających posesyj, pozbawionych dostatecznej ilości wody, chociaż gospodarczo zły, ale nie grożącej zdrowiu mieszkańców. Takich przykładów można przytoczyć jeszcze więcej. Wskutek tego Wydział Zdrowotności Publicznej Magistratu postanowił dokonywać we wszystkich wypadkach oprócz chemicznych rozbiórów wody jeszcze i badań bakterjologicznych, co oczywiście jest zadaniem każdej pracowni bakterjologicznej miejskiej.

Sanitarne, kontrolne badania bakterjologiczne wody polegają nie na wyszukiwaniu zarazków chorobotwórczych, których znalezienie byłoby już spóźnione, bo pewna ilość osób już by się zakaziła, ale na stwierdzeniu, czy badana woda może być przez zarazki chorobotwórcze zanieczyszczoną. Stwierdzenie możliwości zakażenia wody zarazkami chorobotwórczymi pociąga za sobą, albo naprawę studni usuwającą tę możliwość, albo zupełne zamknięcie studni.

Bakterjologiczno-sanitarna ocena wody może być osiągnięta dwoma sposobami: 1) stwierdzeniem ogólnej ilości drobnoustrojów w wodzie i 2) stwierdzeniem obecności w wodzie drobnoustrojów kałowych, do których zaliczamy laseczki okrężnicy i określeniem ich ilości, t. j. określeniem tak zwanego miana laseczki okrężnicy (coli titer).

Dobra pod względem bakterjologicznym woda nie powinna zupełnie zawierać laseczek okrężnicy, a ogólna ilość drobnoustrojów (roztoczy i gnilnych) nie powinna przekraczać pewnej określonej liczby.

Każda z nadesłanych do naszej pracowni próba wody jest badana w tych dwóch kierunkach i na podstawie otrzymanego wyniku określa się sanitarną wartość wody.

Próby wody są dostarczane do pracowni przez odpowiednio wyszkolonego funkcjonariusza ze studni wskazanych przez miejskiego inspektora sanitarnego. Natychmiast po dostarczeniu prób, wody są badane na ogólną ilość drobnoustrojów przez posiew na płytki żelatynowe i na obecność i ilość laseczek okrężnicy przez posiew 5-ju,

1.0 i 0.1 cm. szc. wody do żółci z peptonem i cukrem mlekowym *). Płytki żelatynowe są umieszczane w cieplarni przy 22° C, a próbówki z żółcią w cieplarni przy 37° C.

Woda dużych urządzeń wodociągowych miejskich nie powinna zawierać laseczek okrężnicy zupełnie. Dla wód zaś studziennych dopuszczalna jest obecność niewielkich ilości tych drobnoustrojów, bo zaudądno rygorystyczne pod tym względem wymagania doprowadziłyby do zamknięcia większej ilości studzien w Polsce. Na konferencji bakterjologów i inżynierów sanitarnych ustalono następującą ocenę wód: Stwierdzenie obecności jednej laseczki okrężnicy w 5 cm. szc. wody studziennej, kwalifikuje wodę jako nadającą się do użytku. Stwierdzenie jednej laseczki okrężnicy w 1.0 cm. szc. kwalifikuje wodę jako podejrzaną, a jednej laseczki okrężnicy w 0.1 cm. szc. wody jako wodę niebezpieczną. Do tej oceny wody dochodzi jeszcze ocena wody według zawartości w niej ogólnej ilości drobnoustrojów i według badania chemicznego. Wyżej wymienione normy dla laseczki okrężnicy są zaczerpnięte z amerykańskiego sanitarnego prawodawstwa, które poleca oceniać wodę według t. z. tablic Whipple.

Inspekcja sanitarna miejska, po obejrzeniu studni na miejscu i po otrzymaniu wyników badań chemicznego i bakterjologicznego ma dostatecznie dane dla prawidłowej oceny sanitarnej każdej studni.

Badania bakterjologiczne wody nasza pracownia rozpoczęła w końcu 1928 r. W 1929 r. dokonała badania 938 próbek wody, a w 1930 — 1028. Z usprawnieniem kontroli sanitarnej ilość próbek stale się zwiększa.

Bakterjologiczne sanitarne badania mleka (rubryka 8):

Sprawa zaopatrywania w dobre i zdrowe mleko wielkich miast jest sprawą społecznie trudną do rozwiązania i wymaga wysokiego kulturalnego poziomu ludności.

Mleko, jako produkt spożywczy może nie być pełnowartościowym i może ulegać zafalszowaniu. Jednakże i pełnowartościowe mleko i niezafalszowane może być szkodliwym dla zdrowia. W mleku nieczysto zebranem i nieodpowiednio przechowywanem rozmnażają się w ogromnej ilości różnorodne drobnoustroje (roztocze, drobnoustroje gnilne), które mogą zupełnie zmienić skład mleka, czyniąc go nawet po przegotowaniu szkodliwym dla zdrowia szczególnie dla niemowląt. Do takich bakteryj należą przede wszystkim t. z. bakterje peptonizujące, t. j. rozkładające białko mleka.

W mleku również mogą być drobnoustroje chorobotwórcze, które dostają się do mleka, albo od chorych krów, jak np. laseczki gruźlicy bydłowej, paciorkowce przy ropnym zapaleniu wymienia, laseczki Banga przy epidemicznym poronieniu u krów i t. p. albo z zewnątrz np. laseczki duru brzusznoego od chorych i nosicieli przez niezczyszczenie mleka brudnymi rękami, nieczystą wodę lub muchami, paciorkowce przy szkarlatynie, anginach, ropniach na rękę u dojarzy i t. p. Drobnoustroje chorobotwórcze, dostawszy się do mleka, które stanowi dla nich doskonałą pożywkę, rozmnażają się w ogrom-

*) Ujednostajnione Metody Bakterjologicznego Badania Wody. Wydanie Państwowego Zakładu Higjenu. Odbitka z Medycyny Doświadczalnej i Społecznej. Rok 1930.

nej ilości i dla tego zakażenia spowodowane mlekiem mają często przebieg bardzo ciężki.

Gotowanie mleka zabija zarazki chorobotwórcze, ale jednocześnie niszczy w mleku wiele składników pożytecznych, a nieraz dla niemowląt niezbędnych dla zdrowia. Słusznym więc jest dążenie w krajach kulturalnych do produkowania takiego mleka, które mogłoby być spożywane w stanie surowym. Jednakże nawet w tak kulturalnych krajach, jak Norwegja, Szwecja i Stany Zjednoczone Północnej Ameryki, gdzie przepisy przy produkowaniu i obrocie mleka są bardzo ostre i ściśle przestrzegane i gdzie jest rozpowszechnione spożycie surowego mleka, opisano wiele epidemji szkarlatyny, duru brzuszego i masowych zakażeń paciorkowcowych, spowodowanych zakażeniem mlekiem. Łatwiej od tych chorób ochronić mleko przed gruźlicą bydłą przez odpowiednią ścisłą kontrolę weterynaryjną krów.

Mleko, spożywane przez ludność m. Łodzi, jest naogół złe i jako produkt spożywczy, bardzo niebezpieczne przy spożyciu w stanie surowym. Z fałszowaniem mleka i za utrzymaniem jego wartości odżywczej walczy Państwowy Zakład Badania Żywności, badając w tym kierunku systematycznie mleko, znajdujące się w obrocie na rynkach łódzkich i pociągając do odpowiedzialności sądowej nieuczciwych producentów i handlarzy. Prób uzdrowienia mleka pod względem bakterjologicznym do 1929 r. w Łodzi nie czyniono. Dopiero w 1929 roku Wydział Zdrowotności Publicznej Magistratu postanowił przystąpić do tej akcji i po szeregu narad z miarodajnymi czynnikami, rozpoczął w tym kierunku pierwsze kroki. Postanowiono przede wszystkim dotrzeć do producentów, żądając od nich przy produkowaniu i dostarczaniu mleka zachowania pewnych przepisów, zapobiegających dostaniu się do mleka drobnoustrojów chorobotwórczych i nadmiernemu rozmnożeniu się w niem wogóle drobnoustrojów. Tak np. Łódzka Kropla Mleka zawarła z producentem mleka umowę, ustalającą bardzo ostre warunki nietylko co do gwarancji wartości odżywczej mleka, ale jeszcze co do jego czystości bakteryjnej. Różne wydziały Magistratu, zaopatrujące w mleko swoje zakłady (szpitale, ochronki, domy opiekuńcze i t. p.), zażądały od producentów dostarczania mleka o odpowiednim składzie odżywczym i bakteryjnym. Postanowiono również badać systematycznie mleko rynkowe dla zorientowania się co do jego zanieczyszczenia bakteryjnego, porównując je z wynikami badania chemicznego. Nakoniec poddano weterynaryjnemu nadzorowi krowy, znajdujące się na terenie miasta. Wszystkie te poczynania wymagają licznych badań bakterjologicznych mleka, dokonywanie których W. Z. P. polecił M. P. B.

Obecnie M. P. B. dokonywa następujących bakterjologicznych badań mleka:

- 1) Dla weterynaryjnych okręgów sanitarnych bada się mleko indywidualnie od poszczególnych krów na obecność ropy, na laseczki gruźlicy, na paciorkowce i inne drobnoustroje chorobotwórcze.

- 2) Dla lekarskich dozorów sanitarnych bada się próbki mleka rynkowego na ogólną ilość drobnoustrojów z uwzględnieniem ilości drobnoustrojów peptonizujących, na obecność w mleku ropy, laseczek gruźliczych i paciorkowców. Również w wypadkach tyfusu

brzusznego bada się mleko odpowiednich dostawców na obecność laseczek tyfusowych.

5) Dla zakładów miejskich i Łódzkiej Kropli Mleka bada się systematycznie próbki dostarczanego mleka dla stwierdzenia, czy odpowiada ono pod względem bakteriologicznym warunkom umowy.

Technika badań bakteriologicznych mleka jest następująca:

Ogólna ilość drobnoustrojów określa się przez obliczanie na płytkach żelatynowych i agarowych, zasianych odmierzonymi ilościami mleka. Ilość laseczek okrężnicy razem z *Bacillus acidilactici aerogenes* określa się przez stwierdzenie fermentacji różnych ilości mleka zasianych do żółci z cukrem mlekowym i peptonem. W preparatach z odwirowanego osadu mleka określa się ilość ciałek ropnych, paciorkowce i laseczniki Kocha. Gdy w osadzie stwierdzono liczne ciałka ropne, a nie znaleziono drobnoustrojów chorobotwórczych, wówczas odwirowany osad szczepi się morskim świnkom. Laseczki tyfusu brzusznego wykrywa się przez posiew mleka na płytki z pożywką Endo albo Konradi-Drygalskiego i t. p.

W 1950 roku dokonano badania 1485 próbek mleka. Wnioski, które można wysnuć z otrzymanych wyników, będą podane w innym miejscu przez W. Z. P. Magistratu.

6) Badania Kliniczne (rubryka 9):

W myśl swego założenia M. P. B. miała być pracownią tylko bakteriologiczną; badań analityczno-lekarskich nie miano w tej pracowni dokonywać. I rzeczywiście w pierwszych latach istnienia pracowni badań klinicznych było bardzo mało, albo nie było ich wcale. Jednakże z rozwojem lecznictwa miejskiego ilość zapotrzebowań na te badania zaczyna wzrastać i w 1950 roku osiąga już poważnej liczby 2245 badań. Kiedy tych badań było mało, pracownia chętnie je wykonywała bez uszczerbku dla głównego swego zadania. Ale obecnie ilość tych badań jest już na siły pracowni za dużą i w dalszym ciągu ma tendencje do wzrastania. Nadszedł więc czas zreformowania tego stanu i jeśli można się tak wyrazić „ulegalizowania“ tych badań w M. P. B. Według planu lecznictwa, każdy szpital miejski powinien posiadać własną pracownię lekarską, zaś w M. P. B. miały być wykonywane tylko badania bakteriologiczne. O stworzeniu Pracowni analityczno-lekarskiej dla potrzeb pozaszpitalnych dotąd nie było mowy. W rzeczywistości nie wszystkie szpitale otrzymały własne pracownie, np. szpitale: Św. Aleksandra, Marji-Magdaleny i zapasowy. Oprócz tego w międzyczasie zostało znacznie rozbudowane lecznictwo miejskie poza-szpitalne. Otworzono ambulatorja bezpłatne, ambulatorjum szkolne, uruchomione pogotowie lekarskie dla niezamożnych, dorosłych i dzieci. Każda szkoła, wszystkie zakłady opiekuńcze: żłobki, sierocińce, domy wychowawcze, mają swoich lekarzy. Lekarze ci muszą gdzieś dokonywać potrzebnych im badań. Ponieważ miasto nie posiada pracowni analityczno-lekarskiej, przeto zaczęto skierowywać wszystkie badania do M. P. B., która, jak dotąd, nie odmawiała ich wykonywania. Wkrótce do badań nadsyłanych przez instytucje miejskie, dołączyły się badania z zakładów opiekuńczych, różnych towarzystw dobroczynnych, a także dla bezrobotnych i ubogich chorych. Słowem, ilość badań klinicznych jest już obecnie tak duża, że obarcza personel M. P. B. i odrywa go od właściwego je-

go zadania. Ponieważ ilość nadsyłanych badań jest już obecnie za dużą na siły personelu pracowni, przeto pracownia ograniczyła się do wykonywania najniezbędniejszych badań, odmawiając wykonywania badań, wymagających dużo czasu i skomplikowanych narzędzi, których pracownia zresztą wielu nie posiada. Wywołuje to nieraz niezadowolenie chorych, sądzących, że M. P. B. jest obowiązana badania te wykonywać.

Stan ten trwać nadal nie może. Potrzeba stworzenia Miejskiej Pracowni Analityczno-Lekarskiej jest oczywistą. Należy ulegalizować dokonywanie w M. P. B. badań lekarskich i odpowiednio do tego zreformować Pracownię. Ale wówczas należy uzupełnić aparaturę Pracowni i personel dostosować do nowych potrzeb. Należy także ściśle określić, jakie instytucje mają prawo do korzystania z Pracowni. O tej reformie należy pomyśleć już w tym roku przy układaniu budżetu na rok przyszły. Wielkich wydatków reforma ta nie będzie wymagała.

Bardzo jeszcze obciąża pracownię dokonywanie zabiegów u chorych przy pobieraniu materiału do badania, szczególnie krwi. Szpitale nadsyłają do pracowni materiał już pobrany. Natomiast ambulatorja miejskie, lekarze szkolni i domów opiekuńczych, nakoniec lekarze prywatni, leczący ubogich chorych, nie nadsyłają gotowych próbek do badania, a przysyłają samych chorych u których materiał do badania pobiera się w samej pracowni. Szczególnie obciąża pracownię branie krwi u dzieci, niedorozwiniętych, skierowywanych przez pogotowie opiekuńcze dla dzieci. Ogólna ilość dokonywanych zabiegów w pracowni przekracza już 500 miesięcznie, odrywając personel od jego pracy. Lekarze ambulatoryjni, z pogotowia i t. p. tłumaczą się brakiem czasu i odpowiednich narzędzi: strzykawek, igieł i t. d. Należy temu w jakiś sposób zaradzić i uwolnić pracownię od dokonywania tych zabiegów, które, właściwie należą do lekarzy leczących, a pracownię niepotrzebnie obciążają.

Na zakończenie sprawozdania należy zwrócić uwagę jeszcze na jedną sprawę, wymagającą uregulowania. M. P. B. służy do rozpoznawania chorób zakaźnych, jednakże z oddziałem zakaźnym szpitala miejskiego ma bardzo luźny kontakt, wskutek czego szpital nie może w dostatecznej mierze wykorzystać pracowni. Stan ten mógłby być usunięty przez przydzielenie do oddziału zakaźnego młodego lekarza, któryby po załatwieniu chorych w szpitalu pracował w M. P. B. Takiej współpracy obu instytucyj miejskich stoi na przeszkodzie obecna organizacja szpitalnictwa, nie przewidująca takiej posady. Młodzi lekarze mogą być tylko lekarzami miejscowymi, przez cały dzień zajętymi w szpitalu i nie mającymi czasu na pracę w pracowni bakteriologicznej. Dla usunięcia tej przeszkody należałoby zrobić dla oddziału zakaźnego wyjątek, zaangażować do niego oddzielnego młodego lekarza, któryby pracując w szpitalu do 11—12 godziny, resztę czasu pracował w M. P. B. Że taka współpraca jest pożyteczną, wskazuje przykład jednego młodego lekarza, który dobrowolnie pracował w jednym ze szpitali i jednocześnie w M. P. B. Zawdzięczając tej współpracy, udało się w 1930 r. wykryć kilka rzadkich i dotąd w Łodzi nierozpoznawanych chorób zakaźnych, jak np. 2 przypadki przewlekłej posocznicy meningokokowej i jeden przypadek choroby Banga, t. j. tych chorób, których rozpoznanie jest przedewszystkiem bakteriologiczne.

Protokół

13 (V sesji) posiedzenia Rady Miejskiej

Łódź, dnia 12 maja 1951 roku.

Komplet radnych 72.
Obecnych radnych 48.

Komplet członków Magistratu 11.
Obecnych członków Magistratu 11.

Posiedzenie otworzył o godz. 21 min. 20 WPrezes Rady Miejskiej, R. Klim, w obecności quorum Rady (59 członków), zaprosiwszy do stołu prezydjalnego radnych-sekretarzy: J. Golańskiego i Sz. Milmana, oraz dyrektora Biura Rady, P. Rundo, do prowadzenia protokołu.

Przyjęto do wiadomości:

Zawiadomienia radnych; A. Cyrańskiego, inż. J. Holecgrebera, inż. F. Pałaszewskiego, F. Szwankowskiego, dr. A. Tomaszewskiego, usprawiedliwiających nieobecność swą na posiedzeniu w dniu dzisiejszym.

Uchwalono:

I. W sprawie zaciągnięcia długoterminowej pożyczki w kwocie złotych 1.250.000.— w Zakładzie Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych w Warszawie na budowę kanalizacji — I uchwalenie (zgodnie z art. 55 Dekretu o Samorządzie Miejskim, Dz. P. P. P. Nr. 15 z dn. 7. II. 1919 roku, poz. 140):

Rada Miejska, przychyłając się do wniosku Magistratu Nr. 375 z dnia 7 maja 1951 roku, postanawia:

1. zaciągnąć na rzecz Gminy Miejskiej Łódź od Zakładu Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych w Warszawie długoterminową pożyczkę w kwocie zł. 1.250.000.— na warunkach następujących:
 - a) pożyczka ta zostanie zużyta przez Magistrat wyłącznie na budowę kanału ulicznego, niezbędnego dla odprowadzania ścieków z domów mieszkalnych, wznoszonych przez Zakład przy ulicach Nowo-Pabjanickiej i Bednarskiej w Łodzi;
 - b) wypłata pożyczki dokonywana będzie ratami w miarę postępu robót;
 - c) wykonanie tych robót uskutecznione będzie przez Magistrat w terminie do dnia 15 sierpnia 1951 roku;
 - d) pożyczka zabezpieczona będzie na hipotekach nieruchomości miejskich: a) przy ul. Konstantynowskiej Nr. 27 (Nr. hip. 521d rep. hip. 678), b) przy ul. Wodnej Nr. 25 (Nr. hip. 2282 rep. hip. 5775, c) przy Placu Wolności Nr. 1 (Nr. hip. 1 rep. hip. 5760) oraz na dochodach Magistratu w złotych w zlocie;
 - e) pożyczka spłacana będzie w 25 ratach półrocznych według planu, opracowanego przez Zakład, z tem, że I rata płatna będzie w dniu 30 czerwca 1953 roku;
 - f) Magistratowi przysługuje prawo wcześniejszego spłacenia części lub całości pożyczki;

g) Magistrat płacić będzie na rzecz Zakładu tytułem odsetek od tej pożyczki 7% w stosunku rocznym oraz tytułem dodatku na koszty administracyjne 1/4% w stosunku półrocznym od każdorazem resztującego salda pożyczki, przyczem tak odsetki, jak i dodatek na koszty administracyjne płatne będą półrocznie z góry, a poczynając od dnia 30 czerwca 1953 roku, w terminach płatności rat amortyzacyjnych:

h) wszelkie koszty, opłaty i podatki, związane z zaciągnięciem tej pożyczki, pokryte będą całkowicie przez Magistrat bez prawa regresu do Zakładu;

2. upoważnić 2-ch członków Magistratu do podpisania odnośnej umowy, zeznania odpowiednich aktów notarialnych i zabezpieczenia tej pożyczki na hipotekach wyżej wymienionych nieruchomości miejskich;
3. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

W głosowaniu brało udział 59 członków Rady Miejskiej; uchwałę powzięto jednomyślnie.

II. W sprawie zaciągnięcia krótkoterminowej pożyczki w kwocie zł. 400.000.— w Komunalnej Kasie Oszczędności m. Łodzi — I uchwalenie (zgodnie z art. 55 Dekretu o Samorządzie Miejskim Dz. P. P. P. Nr. 15 z dn. 7. II. 1919 roku, poz. 140):

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu Nr. 376 z dnia 7 maja 1951 roku, postanawia:

1. zaciągnąć w Komunalnej Kasie Oszczędności m. Łodzi krótkoterminową pożyczkę w kwocie zł. 400.000.— na prowadzenie robót kanalizacyjnych pod zastaw 1350 (od Nr. 18001 do Nr. 19550) sztuk akcji IV emisji Spółki Akcyjnej „Kolej Elektryczna Łódzka” w miejscu wartości nominalnej złotych 810.000.— z kuponami bieżącymi Nr. 3 i dalszemi, zwrotną po otrzymaniu przez Magistrat pożyczki w kwocie zł. 1.250.000.— od Zakładu Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych w Warszawie najdalej do dnia 15 sierpnia 1951 roku;
2. wypłacić z funduszków miejskich Komunalnej Kasie Oszczędności m. Łodzi tytułem wynagrodzenia za udzielenie wyżej wymienionej pożyczki kwotę zł. 1.000.— (1/4% prowizji od sumy zł. 400.000.—);
3. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

W głosowaniu brało udział 59 członków Rady Miejskiej; z których 57 głosowało za, 2 zaś przeciwko uchwale.

Z powodu wyczerpania porządku dziennego przewodniczący o godz. 22 min. 40 posiedzenie zamyka.

Przewodniczący: (—) R. Klim.

Prowadzący protokół: (—) P. Rundo.

Radni - Sekretarze:

(—) J. Golański.

(—) Sz. Milman.

OKÓLNIK Nr. 14.

W Nr. 57 „Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej“ z dnia 25 kwietnia 1951 roku pod poz. 291 zostało ogłoszone Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 kwietnia 1951 roku o należnościach za podróże służbowe, delegacje (odkomentowanie) i przeniesienia funkcjonariuszów państwowych, sędziów i prokuratorów oraz wojskowych; na zasadzie § 17 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 roku o dostosowaniu uposażenia członków zarządu i pracowników związków komunalnych do uposażenia funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 118, poz. 1075) wspomniane Rozporządzenie Rady Ministrów ma analogiczne zastosowanie do członków zarządu i pracowników związków komunalnych.

W związku z tem oznajmia się, że z dniem 1 maja 1951 roku obowiązują następujące normy przy obliczaniu diet i kosztów podróży w granicach Państwa dla członków Magistratu i pracowników Zarządu m. Łodzi:

- 1) członkom Magistratu oraz pracownikom Zarządu m. Łodzi w razie podróży służbowej do miejscowości, położonej poza Łodzią, przysługują:
 - a) diety oraz
 - b) zwrot kosztów podróży.
- 2) Diety wynoszą dziennie:

a) dla prezydenta i wiceprezydentów	zł. 25.—
b) „ pozostałych członków Magistratu	„ 20.—
c) „ pracowników miejskich I stop. służb.	„ 20.—
d) „ „ „ II „ „	„ 15.—
e) „ „ „ III „ „	„ 12.—
f) „ „ „ IV „ „	„ 10.50
g) „ „ „ V „ „	„ 9.50
h) „ „ „ VI, VII i VIII stop. służb.	„ 8.50
i) „ „ „ IX, X, XI i XII stop. służb.	„ 6.—

Pracownicy kontraktowi i dietariusze otrzymuje diety tej grupy uposażenia, według której pobierają wynagrodzenie.

- 3) Przy podróżach służbowych do stolicy, na obszar województwa śląskiego oraz do m. Białej w pow. Bielskim, w woj. Krakowskim i do m. Gdyni zwiększa się diety o 20%.
- 4) Jednostką obliczenia diet jest 24-godzinny okres czasu, liczony od chwili wyjazdu ze zwykłego miejsca służbowego do chwili powrotu do tegoż miejsca, przyczem:
 - a) jeżeli pobyt poza zwykłym miejscem służbowym trwa dłużej, niż 24 godziny, należy się za końcowy okres czasu, o ile on wynosi więcej niż 12 godzin, cała dieta, o ile zaś wynosi więcej, niż 6 godzin — połowa diety.
 - b) jeżeli pobyt poza zwykłym miejscem służbowym trwa krócej, niż 24 godziny, należy się połowa diety, o ile pobyt ten trwa dłużej, niż 6 godzin, zaś cała dieta tylko w tym wypadku, gdy pobyt poza zwykłym miejscem służbowym, trwający dłużej, niż 6 godzin, przypada na porę nocną między 21 a 6 godziną.
- 5) Diety należą się również za niedziele i święta, przypadające w czasie trwania podróży służbowej. Diety należą się również w wypadku zachorowania w czasie podróży służbowej przez cały czas spowodowanego chorobą pobytu w odnośnej miejscowości, o ile choroba zostanie stwierdzona świadectwem lekarskim, a pracownik nie jest umieszczony na koszt Magistratu m. Łodzi w szpitalu.

- 6) Zwrot kosztów przejazdu obejmuje ceny biletów jazdy koleją oraz zwrot kosztów przejazdu innymi środkami komunikacyjnymi, koszty przewozu koleją bagażu podróznego oraz ryczałt na pokrycie kosztów dojazdu do dworca i z dworca kolejowego.
- 7) Członkom Magistratu i pracownikom miejskim I stopnia służbowego zwraca się cenę biletu I-ej klasy kolei, pracownikom miejskim od II do V-go stopnia służbowego — cenę biletu II klasy, pracownikom miejskim od VI do XII stopnia służbowego — cenę biletu III-ej klasy. Z reguły zwraca się koszt przejazdu pociągami osobowymi. Zwrot kosztów przejazdu pociągiem pośpiesznym ma miejsce tylko wtedy, jeżeli podróż służbowa ma charakter nagły, albo jeżeli przez użycie pociągu pośpiesznego zaoszczędzono diety. Potrzebę użycia pociągu pośpiesznego winna władza, zarządzająca podróżą służbową, potwierdzić na rachunku kosztów podróży. Jeżeli zaszła potrzeba przejazdu pociągiem pośpiesznym, w którym niema III-ej klasy, otrzymuje ten, który zresztą posiada tylko prawo do zwrotu kosztów przejazdu klasą III, zwrot ceny biletu klasy II-ej.

Odbywającym podróże służbowe może być przyznany zwrot ceny t. zw. miejscówki, o ile władza, zlecająca podróż służbową, stwierdzi potrzebę zakupu miejscówki (przepelnienie pociągu na danej linii kolejowej).

Osoby mające prawo do ulg w przejazdach państwowymi lub zarządzanymi przez Państwo środkami komunikacyjnymi, otrzymują przy likwidacji kosztów podróży zwrot ceny ulgowej.

- 8) Zwraca się udowodnione koszty przewozu koleją osobistego bagażu podróznego o wadze:
- a) do 50 kg. przy podróżach służbowych, trwających co najmniej 6 dni,
 - b) do 100 kg. przy podróżach służbowych, trwających dłużej niż 50 dni.

O ile dla spełnienia czynności urzędowej konieczne jest zabranie ze sobą bagażu służbowego, jak: aktów, narzędzi, instrumentów i t. p., zwraca się wszystkie koszty jego przewozu, przyczem w rachunku kosztów należy wyszczególnić zawartość bagażu służbowego, jego wagę oraz faktycznie poniesione wydatki.

- 9) Na koszty dojazdu z miasta do dworca kolejowego przyznaje się za każdy dojazd względnie odjazd ryczałt w wysokości po:
- a) dla prezydenta i wiceprezydentów zł. 2.—
 - b) .. pozostałych członków Magistratu i pracowników miejskich od I do V stopnia służbowego „ 1.50
 - c) .. pracowników miejskich od VI do XII stopnia służbowego .. 0.90

Ryczałt ten nie należy się w wypadkach, gdy dojazd odbywa się służbowym środkiem lokomocji.

Gdy podróż służbowa odbywa się do kilku miejscowości, przyznaje się ryczałt za dojazdy w każdej miejscowości.

- 10) Udającym się w podróż służbową przysługuje prawo do zaliczki, nie przekraczającej przypuszczalnych kosztów podróży i należnych diet. Zaliczkę tę za okazaniem zezwolenia na odbycie podróży wypłaca Oddział Ogólny Wydziału Prezydyjalnego.
- 11) Wszelkie rachunki kosztów podróży mają być przedstawione do uregulowania Oddziałowi Ogólnemu Wydziału Prezydyjalnego w terminie 14 dni po ukończeniu podróży służbowej.
- 12) W wypadku delegacji przy podróży kołowej i w innych wypadkach, nie wymienionych w niniejszym okólniku, należności oblicza się na podsta-

wie odpowiednich postanowień wyżej wymienionego Rozporządzenia Rady Ministrów.

- 13) Zezwolenie na odbycie podróży udziela Prezydent miasta na wniosek ławnika-przewodniczącego odpowiedniego Wydziału. Po ukończeniu podróży służbowej należy złożyć zaakceptowane przez ławnika-przewodniczącego Wydziału sprawozdanie, stwierdzające wykonanie zlecenia służbowego oraz należyte użycie czasu i środków komunikacyjnych. Sprawozdanie winno być nadesłane Oddziałowi Ogólnemu Wydziału Prezydalnego równocześnie z rachunkiem kosztów podróży.
- 14) Wszelkie bliższe, a nie wymienione wyżej szczegóły, dotyczące wypłacania członkom Magistratu i pracownikom miejskim należności za podróże służbowe — reguluje Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 17-go września 1927 roku (Dz. Ustaw R. P. Nr. 92, poz. 826).
- 15) Należności za podróże służbowe zagranicę członkom Magistratu i pracownikom miejskim reguluje Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 kwietnia 1931 roku (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 292).

Z dniem wejścia w życie niniejszego okólnika traci moc obowiązującą okólnik Nr. 25 z dnia 19 listopada 1927 roku.

Łódź, dnia 18 maja 1931 roku.

Prezydent

(—) B. ZIEMIĘCKI.

Dyrektor Zarządu Miejskiego

(—) M. KALINOWSKI.

KRONIKA MIEJSKA

Posiedzenie Komisji Regulacyjnej. Pod przewodnictwem p. wiceprezydenta St. Rapalskiego — odbyło się w dniu 19 maja r. b. kolejne posiedzenie Komisji do spraw regulacji i rozbudowy miasta.

W posiedzeniu wzięli udział pp.: ławnicy R. Izdebski i dr. A. Margolis, rzeczoznawcy prof. T. Tołwiński i arch. A. Jawornicki, przedstawiciel Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych — inż. Sunderland, przedstawiciel władz kolejowych — inż. Dąbrowski, reprezentant władz wojskowych — por. Piela, delegaci organizacji architektów — inż. Goldberg i arch. Łęczycki, naczelnicy inż. inż. Rybołowicz i Rogowicz, radca prawny Magistratu — adv. Sztromajer oraz kierownik Oddziału Regulacji Miasta — inż. Kwapiszewski.

Komisja rozpatrzyła podstawową arterję śródmiejską i radialną,

prowadzącą ul. Krzemieniecką do placu przed dworcem kaliskim, dalej ul. Karolewską przebieciem wzdłuż północnej granicy parku im. Poniatowskiego do ul. Anny, ul. Anny, Główną, Wodnym Rynkiem, Rokicińską i dalej na wschód poza granice miasta w kierunku Rokicin. Komisja ustaliła szerokości poszczególnych odcinków ulic, tworzących tę arterję i rozpatrzyła rekursy właścicieli posesyj, położonych przy powyższych ulicach.

Część rekursów, złożonych — w związku z ustalonymi szerokościami tych ulic — została przez Komisję uwzględniona.

Wizytacja miejskich placów gier i zabaw. W dniu 18 maja r. b. pp. wiceprezydent Rapalski, dyrektor Wojewódzkiego Urzędu Zdrowia—dr. Skalski oraz ławnik—

przewodniczący Wydziału Zdrowotności Publicznej — dr. Aleksander Margolis, dokonali wizytacji uruchomionych w ubiegłym tygodniu miejskich placów gier i zabaw dla dzieci.

W roku obecnym Magistrat oddał do użytku działki 27 placów w następujących punktach miasta: w parkach — Kolejowym, im. J. Poniatowskiego, „Źródłiska”, im. H. Sienkiewicza, Staszica, 3-go Maja; przy ul. Andrzeja róg ul. Leszno; ul. Zakątnej Nr. 29; ul. Senatorskiej 17; Białej nad Jasienią; ul. Pomorskiej Nr. 71; Wysokiej róg Miedzianej; ul. Kopernika Nr. 31; ul. Piotrkowskiej Nr. 245; ul. Letniej róg Długosza; ul. Zgierskiej Nr. 117; ul. Zawiszy Nr. 12; ul. Engla róg ks. Brzóska; ul. Brzezińskiej Nr. 104; ul. Podmiejskiej róg Zimnej; ul. Tuszyńskiej róg Szefera; ul. Abramowskiego Nr. 6, 8 i 10; ul. Cegielnianej róg Placu Dąbrowskiego; ul. Rokicińskiej Nr. 28; ul. Napiórkowskiego Nr. 71; ul. Nowej Nr. 31; Alei Unji (naprzeciwko Kolonji Miejskiej).

W ten sposób sieć placów gier i zabaw obejmuje wszystkie dzielnice, zamieszkałe zwłaszcza przez ludność robotniczą.

Place te otwarte są dla dziatwy przez cały dzień, a w godzinach od 5-ej do 6-ej prowadzone są pod kierunkiem instruktorów - wychowawców, względnie instruktorek gry i zabawy dla licznie zbierającej się na tych placach dziatwy.

Część placów wyposażona została w przyrządy gimnastyczne, jak przepłotnie, równoważnie, huśtawki i t. d. Niezależnie od tego, na wszystkich placach zainstalowane zostały urządzenia do gry w siatkówkę.

O tem, jak wielkie znaczenie posiadają te place, świadczy olbrzymia, sięgająca 15—20 tysięcy dziennie, frekwencja dziatwy na tych placach.

W wyniku przeprowadzonej wizytacji, wydany został szereg zarządzeń, mających na celu podniesienie wartości zdrowotnej i wychowawczej tych placów, na których tysiączne rzesze znajdują możliwość spędzania czasu na zdrowej rozrywce.

O prowizorjum budżetowe na miesiąc czerwiec. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zawiadomiło Magistrat, iż termin zatwierdzenia preliminarza budżetowego Zarządu m. Łodzi na rok 1951/52 upływa z dniem 15-go czerwca 1951 r.

Wobec tego, iż Rada Miejska udzieliła Magistratowi prowizorjum budżetowego na okres 2 miesięcy, t. j. miesiące: kwiecień i maj, Magistrat postanowił wystąpić do Rady Miejskiej o udzielenie dalszego prowizorjum na miesiąc czerwiec r. b. w wysokości 1/12 budżetu roku ubiegłego.

Biuro Pośrednictwa Pracy dla służby domowej. Magistrat postanowił powierzyć Związkowi Zawodowemu robotników, dozorców domowych, służby domowej i pokrewnych zawodów prowadzenie biura pośrednictwa pracy dla służby domowej w lokalu przy ul. Piotrkowskiej Nr. 92 i przyznał mu na ten cel subsydjum w wysokości złotych 3.000.— rocznie.

Powołanie na nowo do życia tego biura stworzy podstawy pośrednictwa pracy dla służby domowej, uzależnionej obecnie od pokątnych rajfurek, pobierających nie raz bardzo wysokie opłaty za pośrednictwo.

Zachorowania na choroby zakaźne. W ciągu tygodnia, od dnia 10-go do 16-go maja r. b. włącznie zgłoszono do Wydziału Zdrowotności Publicznej następujące przypadki zachorowań na choroby zakaźne:

Dur brzuszny 5 przypadki (w tygodniu ubiegłym 9 przypadków), czerwonka 1 przypadek (—), błonica 8 przypadków (11), błonica 11 przypadków (15), odra 10 przypadków (6), róża 6 przypadków (2), krztusiec 1 przypadek (3). go-

rażka połogowa 12 przypadków (10).

Ogółem zanotowano w tygodniu sprawozdawczym 52 przypadków zachorowań na choroby zakaźne, w tygodniu poprzednim 57 przypadków.

OGŁOSZENIE.

Opierając się na rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 31-go sierpnia 1950 roku o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszechnego użytku (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 527), rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 29 października 1929 roku i z dnia 31 sierpnia 1950 roku o regulowaniu przetworów zbóż chlebowych, mięsa i jego przetworów oraz cegły (Dz. U. R. P. Nr. 81 poz. 607 i Nr. 60 poz. 480), rozporządzeniu Wojewody Łódzkiego z dnia 8-go kwietnia 1929 roku oraz na opinii Komisji do ustalania cen, wyrażonej na posiedzeniach w dn. 8 i 21 maja 1951 roku, niniejszem podaję do wiadomości mieszkańcom m. Łodzi co następuje:

Uchwałą Magistratu m. Łodzi Nr. 445 i 444 z dnia 21 maja 1951 roku zostały wyznaczone następujące ceny maksymalne (najwyższe):

Na mięso wieprzowe i wyroby masarskie za 1 kg. w detalu:

1) wieprzowina	zł. 1.40	18) baleron gotowany	zł. 4.40
2) wieprzowina bez dokl.	.. 1.70	19) baleron kurowy	.. 5.60
3) schab i baleron	.. 2.40	20) boczek sur. wędzony	.. 2.40
4) słonina	.. 1.80	21) boczek gotowany	.. 2.60
5) salceson	.. 2.20	22) szmalce	.. 2.30
6) sadło	.. 1.80	25) słonina paprykowana	.. 2.80
7) kielbasa krajana	.. 2.20	24) polędwica sur. wędz.	.. 4.80
8) serdelowa	.. 2.20	25) rolada	.. 3.00
9) pasztetowa	.. 3.00	26) kielbasa sucha	.. 3.40
10) serdelki	.. 3.00	27) salami	.. 4.80
11) podgarlana	.. 1.40	28) parówki	.. 3.60
12) czarna	.. 1.40	29) kielbasa sucha polska	.. 3.70
13) kaszanka	.. 1.00	30) kielbasa sucha moskiewska	.. 3.70
14) krakowska	.. 3.00	31) kielbasa sucha myśliwska	.. 4.80
15) szynka gotowana	.. 4.85	32) salami miękkie	.. 3.60
16) szynka sur. wędzona	.. 2.60	33) siekane mięso od umowy	
17) szynka bez kości	.. 2.90	34) kielbasa surowa od umowy.	

Na przetwory zbóż chlebowych za 1 kg. w detalu:

1) chleb żytni pytłowy 65%	zł. 0.45
2-kg. bochenek chleba pytłowego	.. 0.90
2) chleb razowy	.. 0.40

W myśl par. 10 zacytowanego wyżej rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych winni żądania lub pobierania cen wyższych od wyznaczonych będą ukarani przez władzę administracyjną I-ej instancji według art. 4 i 5 wyżej zacytowanego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej aresztem do 6 tygodni lub grzywną do zł. 5.000.—, o ile dany czyn nie ulega surowszemu ukaraniu w myśl innych ustaw karnych.

Wyżej wyznaczone ceny obowiązują na terenie m. Łodzi od dnia następnego po ogłoszeniu.

Łódź, dnia 21 maja 1951 roku.

Wiceprezydent m. Łodzi
(—) STANISŁAW RAPALSKI.

OGŁOSZENIE.

Zaginęło potwierdzenie zgłoszenia, wydane przez Urząd Przemysłowy I-ej Instancji Magistratu m. Łodzi — na imię Majera Wajnsztajna, zam. w Łodzi, przy ul. Spacerowej Nr. 8.

OGŁOSZENIE.

Zaginęła karta rzemieślnicza, wydana przez Urząd Przemysłowy I Instancji Magistratu m. Łodzi na imię Rządковского Edmunda, zamieszkałego w Łodzi, przy ul. Długosza Nr. 56.

PRZYMUSOWE LICYTACJE

Magistrat m. Łodzi niniejszem podaje do wiadomości, że w dniach 2, 3 i 5 czerwca 1951 roku odbędą się przymusowe licytacje ruchomości u niżej wymienionych osób na pokrycie zaległych podatków wzgl. opłat, a mianowicie:

W DNIU 2 CZERWCA R. B. MIĘDZY GODZ. 9-tą RANO, a 4-tą PO POŁUDNIU.

Podatek lokalowy.

1. Ajchenewajg A., Al. 1 Maja 56, meble.	51. Jurkiewicz M., Zawadzka 17, meble.
2. Bornsztajn M., Gdańska 5, zegar.	52. Jeske R., Gdańska 22, meble.
3. Baranowski J., Cmentarna 1, meble, maszyna do szycia.	53. Joskowicz Z., Zgierska 58, kredens.
4. Bilander J., Al. 1 Maja 56, meble.	54. Kosmała L., Leszno 16, meble.
5. Blumenkranc Ch., Al. 1 Maja 19, meble.	55. Kaczka M., Al. 1 Maja 16, kredens.
6. Baumajl G., Zgierska 50a, meble.	56. Krenicer M., Al. 1 Maja 8, pianino.
7. Bronel M., Zgierska 16, meble.	57. Kochański J., Al. 1 Maja 7, meble.
8. Czarnolewski Sz., Zawadzka 22, meble.	58. Kiwok I., Al. 1 Maja 2, meble.
9. Cytrin W., Gdańska 10, meble.	59. Kolski R., 11 Listopada 18, meble.
10. Drukier J., Al. 1 Maja 50, meble.	40. Kryształ M., Zgierska 52, meble.
11. Drajhorn M., Al. 1 Maja 14, meble.	41. Liberman M., Zawadzka 44, zegar.
12. Dimant F., Aleksandryjska 19, meble.	42. Litwin L., Al. 1 Maja 48, szafa.
13. Edelman H., Zawadzka 20, szafa.	43. Lasman S., Al. 1 Maja 55, kredens.
14. Faktor F., Al. 1 Maja 48, meble.	44. Lew L., Al. 1 Maja 8, meble.
15. Feldman W., Al. 1 Maja 57, stół.	45. Magdaniak M., Al. 1 Maja 57, maszyna do szycia.
16. Feinmeser H. M., Al. 1 Maja 25, meble.	46. Mansfeld A., Al. 1 Maja 19, szata.
17. Falke I., Al. 1 Maja 21, kredens.	47. Nysel Sz., Gdańska 8, meble.
18. Feifman T., Al. 1 Maja 8, meble.	48. Najding A., Gdańska 8, meble.
19. Frenkel L., Al. 1 Maja 5, kredens.	49. Offenbach H., Al. 1 Maja 2, meble.
20. Finkiel S., Aleksandryjska 19, 5 worków maki.	50. Pludwiński M., Zgierska 50, meble.
21. Glater G., Zawadzka 25, kredens.	51. Röt M., Zawadzka 25, meble.
22. Goldkorn A., Al. 1 Maja 45, meble.	52. Rajbenbach Ch., Gdańska 5, meble.
23. Grünberg P., Al. 1 Maja 21, szafa.	53. Rozenblum Ch., Cmentarna 1, meble, maszyna pończosznicza.
24. Grynberg M., Al. 1 Maja 21, meble.	54. Rozmaryn Sz., Al. 1 Maja 57, meble, maszyna do szycia.
25. Gutman M., Al. 1 Maja 20, szafa.	55. Ryż M., Al. 1 Maja 56, szafa.
26. Getler M., Al. 1 Maja 16, meble.	56. Reznik E., Al. 1 Maja 21, meble.
27. Grosman Ch., Zgierska 50, meble.	57. Rapaport L., Al. 1 Maja 9, meble.
28. Hendlisz J., Al. 1 Maja 52, kredens.	58. Rapaport M., Al. 1 Maja 5, meble.
29. Herszberg B., Al. 1 Maja 5, meble, kasa ogniotrwała.	59. Rozenbaum Ch., Zgierska 40, meble.
30. Hirszfild A., Al. 1 Maja 5, kredens.	60. Szuster N., Gdańska 11, meble.
	61. Sztterenszuc S., Al. 1 Maja 50, meble.
	62. Szwarebard T., Al. 1 Maja 20, meble, maszyna do szycia.

63. Silberberg E., Zgierska 38, meble.	67. Torończyk A., Al. 1 Maja 50, meble, maszyna do szycia.
64. Tajch K., Zawadzka 17, meble.	68. Tempelhof W., Aleksandryjska 15, meble.
65. Tornberg E., Al. 1 Maja 75, meble, kasa ogniotrwała.	69. Wolman Ch., Gdańska 24, szafa.
66. Traube Ch., Al. 1 Maja 52, maszyna do pisania.	70. Witkind J., Al. 1 Maja 8, szafa.

Opłata za prawo jazdy po mieście.

71. Szlamowicz M., Pomorska 107, szafa.	72. Zdanowski M., Al. 1 Maja 71, meble.

Opłaty na rzecz Funduszu Bezrobocia.

75. Poper J., 11 Listopada 46, urządzenie sklepu.	76. Poryszowska A., Borysza 29, meble.
74. „Pion“, Sp. z o. o., 11 Listopada 76, meble.	77. Wiązowski A., Szkolna 9, maszyna do gięcia żelaza.
75. Mitlin i Góralski, Pomorska 85-85, meble.	78. Zajfert J., Szkolna 14, maszyna do pisania.

Podatek od nieruchomości i placów budowlanych.

79. Andrysiewicz J., Nowaka 9, patefon, szafa.	82. Hochman S., Mickiewicza 5, meble.
80. Gorzkiewicz Z., Franciszkańska 49, meble.	83. Rozenberg L., Zawiszy 52, meble.
81. Grabowski T., Zielona 15, meble.	84. Szenberg K., Zawiszy 1-5, patefon, meble.
	85. Wolf A., Limanowskiego 90, meble.

W DNIU 5 CZERWCA R. B. MIĘDZY GODZ. 9-tą RANO, a 4-tą PO POŁUDNIU.

Podatek lokalowy.

86. Ajzenbach M., Cegielniana 55, meble, maszyna do szycia.	101. Cwajg P., Cegielniana 62, maszyna do szycia, obuwie.
87. Abramowicz H., Cegielniana 47, pianino.	105. Działowski U., Limanowskiego 5, meble, maszyna do szycia.
88. Andrysiewicz J., Limanowskiego 58, kredens.	104. Diament E., Kilińskiego 57, meble.
89. Bornak A., Andrzeja 22-26, pianino.	105. Dziadek D., Kilińskiego 77, meble, maszyna do szycia.
90. Brucher M., Piotrkowska 14, szafa, 2 maszyny do szycia.	106. Dobrodziej B., Limanowskiego 35, — warsztat stolarski.
91. Bezdeski J., Cegielniana 57, meble.	107. Edelman G., Al. Kościuszki 26, meble.
92. Bernheim J., Cegielniana 44, meble.	108. Eilenberg Ch., Kilińskiego 59, kredens.
95. Brzeziński J., Cegielniana 42, meble.	109. Erlich M., Kilińskiego 77, meble.
94. Borkowski J., Kilińskiego 75, meble.	110. Epsztajn G., Kilińskiego 61, meble.
95. Bełwicki P., Aleksandryjska 54, meble.	111. Farber A., Kilińskiego 64, meble.
96. Bednarek T., Aleksandryjska 54, maszyna do szycia.	112. Goldberg P., Andrzeja 37, szafa.
97. Choroszcz Ch., Piotrkowska 42, meble.	113. Grambor M., Andrzeja 22-26, meble.
98. Czerniak A., Andrzeja 10, meble.	114. Gadowski St., Cegielnia 92-94, szafa.
99. Cygański St., Andrzeja 5, maszyna do pisania.	115. Gutsztadt L., Cegielniana 26, meble.
100. Cytrynowski H., Cegielniana 65, meble.	116. Gertler R., Kilińskiego 71, meble.
	117. Grynbaum Sz., Główna 62, meble.
	118. Goldminc J., Zgierska 55, meble.

119. Grinberg E., Limanowskiego 2-4, — meble.
120. Gorzkiewicz M., Limanowskiego 58, meble.
121. Głowikowska J., Limanowskiego 45, patefon.
122. Gelbardt D., Limanowskiego 25, meble.
123. Herszkopf J., Piotrkowska 42, meble.
124. Hesse O., Andrzeja 9, meble.
125. Hurwicz J., Al. Kościuszki 5, 200 metrów towaru.
126. Hamer A., Cegielniana 87, meble.
127. Herman S., Piotrkowska 22, meble.
128. Hau W., Limanowskiego 77, meble.
129. Jędrzejewski W., Andrzeja 17, meble.
130. Jerzykowski W., Al. Kościuszki 17, kredens, fortepian.
131. Inselsztajn Sz., Cegielniana 87, meble.
132. Jamnik J., Główna 62, meble, 2 maszyny do wyrobu korków.
133. Krzyżanowski J., Andrzeja 4, radioaparatus.
134. Kurchard H., Cegielniana 66, zegar.
135. Kaszub I., Cegielniana 52, szafy, maszyna do szycia.
136. Koronman Sz. M., Al. Kościuszki 27, meble.
137. Kalmus J., Al. T. Kościuszki 1, meble.
138. Rafałowicz J., Al. T. Kościuszki 1, kredens.
139. Konpolski W., Cegielniana 44, meble.
140. Klajman A., Cegielniana 28, kredens.
141. Kaczmarek E., Cegielniana 56, urządzenie sklepowe, meble.
142. Kendrzeński J., Kilińskiego 94, — biurko.
143. Krukowski J., Kilińskiego 89, meble.
144. Kochaner D., Kilińskiego 64, meble.
145. Kaliński S., Zgierska 29, meble.
146. Kofer N., Aleksandryjska 12, meble.
147. Landau H., Cegielniana 22, meble.
148. Lewkowicz A., Kilińskiego 95, meble.
149. Lastman M., Kilińskiego 77, 6 worków mąki pszennej.
150. Mortenfeld B., Cegielniana 66, meble.
151. Magba A. I., Cegielniana 53, maszyna do szycia, meble.
152. Minc Ch., Cegielniana 42, meble.
153. Muzner W., Bol. Limanowskiego 77, meble.
154. Nadel M., Piotrkowska 21, meble.
155. Nikodemski P., Piotrkowska 17, meble.
156. Nachtsztern D., Piotrkowska 25, kapelusze damskie.
157. Pakuła A. I., Piotrkowska 14, 500 mtr. towaru.
158. „Rekord“, wł. Fesser J., Piotrkowska Nr. 19, szafa.
159. Rezyk P., Cegielniana 22, 40 lampek Elektr., 200 pud. gilz.
160. Rozenwajg E., Kilińskiego 89, meble.
161. Rotfeld S., Kilińskiego 75, meble.
162. Rubinowicz O., Kilińskiego 75, meble.
163. Rozenberg B., Kilińskiego 60, meble.
164. Radzyner Sz., Kilińskiego 59, meble, kasa ogniotrwała.
165. Ryczel P., Zgierska 55, maszyna do szycia, kredens.
166. Szrot H., Cegielniana 50, meble.
167. Skrobysz B., Cegielniana 44-46, meble.
168. Sztrauch M., Cegielniana 58, 5 szt. towaru.
169. Sendrowicz i Frydman, Cegielniana Nr. 54, meble.
170. Stern Ch. N., Brzezińska 79, meble, maszyna do szycia.
171. Szpiegel J., Kilińskiego 89, meble.
172. Światłowski M., Kilińskiego 77, meble.
173. Słęski M., Kilińskiego 75, meble.
174. Szmuklarski M., Aleksandryjska 18, maszyna do szycia, meble.
175. Tabakman M., Andrzeja 22/24/26, meble.
176. Tennenbaum J., Al. Kościuszki 29, meble.
177. Tempelhof Ch., Piotrkowska 17, zegar.

178. Tuszyński M., Cegielniana 26, meble.	187. Milner B., Cegielniana 54, 20 kape-
luszy.
179. Tyszyński J., Kilińskiego 89, meble.	188. Weller E., Cegielniana 28, meble.
180. Tanbus M., Bazarna 8, meble.	189. Wołkowicz N., Kilińskiego 79, zegar.
181. Woliński E., Andrzeja 7, meble.	190. Wolf A., Limanowskiego 91, meble.
182. Wysocka M., Al. Kościuszki 26,
meble.	191. Zand W., Andrzeja 52, maszyna do
szycia, meble.
185. Wajgot F., Cegielniana 66, szafa.	192. Zylberszpie M., Andrzeja 7, kredens.
184. Wolf J., Cegielniana 29/65, meble	195. Zużewski Ch., Cegielniana 49, meble.
185. Wołkowicz G., Piotrkowska 22, me-
ble, maszyna do szycia.	194. Żółty A., Cegielniana 28, meble.
186. Wajnberg M., Cegielniana 51/75, ma-
szyna do szycia, meble.	195. Zalcman H., Kilińskiego 75, meble,
maszyna do szycia.
	196. Zaklikowski M., Kilińskiego Nr. 61,
meble.

Oplata za prawo jazdy po mieście.

197. Gawliński L. N., Łagiewnicka 15, sa-
mochód.	199. Rozental B., Aleksandryjska 24,
meble.
198. Glicensztajn J., Składowa 13, meble.	200. Sztajenberg i Spiewak, 6 Sierpnia 102,
kasa ogniotrwała, biurka, koń.

Podatek od zabaw i widowisk.

201. Teatr Rewji „Dobry Wieczór“, Ko-
pernika 16, urządzenie teatryku.	202. Kino „Świt“, Pomorska 89, meble.

Składka na rzecz Gminy Żydowskiej.

205. Berger M., Piotrkowska 19, zegar.	205. Mendelson A. M., Pl. Wolności 7,
2 palta męskie.
204. Grynberg M., Al. 1 Maja 21, meble.	

Podatek państwowy lokalowy za 1925 r.

206. Gutman Sz., Karwińska 6, meble, gramofon.

Podatek od zbytku mieszkaniowego.

207. Hertz K., Al. 1 Maja 6, radio, meble.

Oplaty na rzecz Zakładu Ubezpieczenia od Wypadków.

208. Sokołow J., Sienkiewicza 57, meble.

Oplaty na rzecz Funduszu Bezrobocia.

209. Szajniak M. A., 11 Listopada 48/100,
różne rzeczy. | 210. Joskowicz i Wajskohl, Piotrkowska
Nr. 64, 5 sztuki towaru. |
|--|--|

Podatek od nieruchomości i placów budowlanych.

211. Jauch J., Kopernika 8, maszyna do
szycia.	215. Strykowski M., 6 Sierpnia 61, kre-
dens.
212. Prietz J., N.-Targowa 51, fortepian.	214. Sypniewski Wl., Sikawska 24, meble.
	215. Zylberszac Sz., Młynarska 14, meble.

W DNIU 5 CZERWCA 1951 R. MIĘDZY GODZ. 9-tą RANO, a 4-tą PO POŁUDNIU.

Podatek lokalowy.

<p>216. Barez J., Piotrkowska 255, meble.
217. Bronzel H., Piotrkowska 229, pianino.
218. Radziejewski Z., Kilińskiego 86, maszyna do szycia, meble.
219. Bejzyk W., Karola 4, meble.
220. Cukier G., Piotrkowska 218, meble.
221. Czekański T. i A. Jazłowski, Piotrkowska 142, meble.
222. Cederbaum Ch., N.-Zarzewska 51, meble.
223. Chabański H., Limanowskiego 154, meble.
224. Kahl A., Główna 47, szafa.
225. Kirsztajn M., Andrzeja 25, 2 palta letnie.
226. Kulpiński J., Cegielniana 62/50, meble.</p> | <p>227. Kagańczuk J., Piotrkowska 182, kredens.
228. Kader D., N.-Zarzewska 52, meble.
229. Kalkbrenner A., N.-Zarzewska 64, meble.
229a. Wójcikowski Wl., Piotrkowska Nr. 184/188, meble.
229b. Markus J., Ewangelicka 7, meble.
230. Nojgolberg J., Piotrkowska 175, kredens.
231. Pachnowski B., Andrzeja 16, szafa.
232. Pufal Fl., N.-Zarzewska 51, meble.
233. Różycki M., Piotrkowska 277, maszyna do szycia, meble.
234. Szykier D. i Rozekowski L., Kilińskiego 165, 50 desek.
235. Izbiński D., Zielona 47, meble.
236. Wolffowicz P., Piotrkowska 189, meble.</p> |
|---|--|

Oplata za prawo jazdy po mieście.

<p>237. Adler F., N.-Zarzewska 25, meble.
238. Badowski J., Ruska 4, meble, szafa.
239. Bergman A., Zagajnikowa 51, meble.
240. Boruchowicz Ch., Krucza 14, meble.</p> | <p>241. Górski i Spiewak, Piotrkowska 254, kasa ogniotrwała, maszyna do pisania, biurko.
242. Hundke i Rozenberg, Andrzeja 62, meble.</p> |
|--|---|

Oplaty na rzecz Zakładu Ubezpieczenia od Wypadków.

244. Borisz A., Kopernika 25, maszyna do szycia i meble.

Oplaty na rzecz Funduszu Bezrobocia.

<p>245. Berger I., Łomżyńska 20/22, kasa ogniotrwała.
246. Waleczak K., Wólczńska 244, kasa ogniotrwała.</p> | <p>247. Leder i Hajman, Kałna 12/14, urządzenie biurowe.
248. Langhof A., Wólczńska 157, pianino, meble.</p> |
|--|--|

Podatek od nieruchomości i placów budowlanych.

<p>249. Adler W., Suwalska 11, pianino.
250. Fogiel Fr., Dąbrowska 24, maszyna do szycia, radjo, meble.
251. Górny J., Wileńska 54, maszyna do szycia, szafa.
252. Górski J. i Spiewak M., Piotrkowska Nr. 254, samochód ciężarowy i powóz, maszyna do pisania, kasa i meble.
253. Kummer E., Pusta 7, motocykl.
254. Lesz A., Lipowa 85, maszyna do pisania, kasa, 200 kolder plusz.</p> | <p>255. Pinzewski R., Kaliska 6, waga, artykuły spożywcze.
256. „Połon” Sp. Akc., Brzozowa 16, maszyna do pisania i liczenia.
257. Sowiński St., Lelewela 19, maszyna do szycia, tremo.
258. Szulczewski Fr., Grabowa 25, meble.
259. Taub H., Wodny Rynek 14, meble.
260. Wieczorkowski Br., Mazurska 54, 50.000 cegieł.</p> |
|---|---|